Příloha 14
Text zprávy do periodika instituce Warszawskie Hospicjum dla Dzieci v českém jazyce

Chceme vám poděkovat za možnost stáže v Warszawskim Hospicjum dla Dzieci. I když jsme ve vašem zařízení strávili jen několik málo dní, bylo to pro nás velmi přínosné ale zároveň i milé a osobní. Jsme vyučující na Ostravské univerzitě (Česká republika), kde již delší dobu vyučujeme předmět obecné paliativní péče. V letošním roce jsme zavedli výuku samostatného předmětu dětské paliace za finanční a odborné podpory Nadace rodiny Vlčkových, která je v rámci naší země výrazným hybatelem paliativních témat. Celý náš výukový tým zahrnuje osm osob, ale samozřejmě nebylo možné, abychom vás navštívili všichni. Jsme proto rádi, že bylo umožněno, aby se stáže, taktéž podpořené Nadací rodiny Vlčkových, zúčastnili alespoň dva z nás. Kromě našeho působení na Ostravské univerzitě se snažíme i o to, abychom se pohybovali ve zdravotně-sociální a paliativní praxi. Paní Dr. Iva Kuzníková založila a vedla v letech 2020–2026 Centrum provázení ve Fakultní nemocnici v Ostravě, které zajišťuje psychosociální pomoc rodinám dětí po sdělení vážné diagnózy. Prosazovala rozvoj mezioborové dětské paliativní péče na Klinice dětského lékařství FNO, usiluje o mezioborovou diskusi a spolupráci. Aktuálně se věnuje psychoterapii v odvětví paliativní péče a v soukromé praxi. P. Dr. Václav Tomiczek se taktéž dlouhodobě (od roku 2001) zabývá paliativní péčí, působil čtrnáct let jako nemocniční kaplan Fakultní nemocnice Ostrava, z toho šest let v nemocničním paliativním týmu, spolupracuje s mobilním hospicem Ondrášek a s Caritas ostravsko-opavské diecéze.

Naše návštěva varšavského dětského hospice proběhla ve velmi otevřené a přátelské atmosféře. Byli jsme seznámeni s historií hospice, současným provozem a aktivitami i se způsobem napojení na spolupracující organizace, jimiž jsou především renomované varšavské nemocnice i jednotliví odborníci v dotčených oborech. Nezůstalo však pouze u teorie, což ani nebylo úmyslem našeho výjezdu. Velmi nás potěšilo, že jsme mohli být součástí každodenních ranních porad multidisciplinárního týmu, vidět v praxi vaši komunikaci o pacientech i jejich rodinách a být účastni rozdělování služeb. Velkým přínosem pak bylo to, že jsme během stáže přímo participovali na vizitách v domácím prostředí klientů spolu s lékařem, psycholožkou, zdravotní sestrou a kaplanem. Návštěvy se uskutečnily u rodin dětí s onemocněními jako například metabolické vrozené vývojové vady, onkologická onemocnění, hypoxicko-ischemické encefalopatie a jiné. Děkujeme, že i přes menší jazykovou bariéru jsme se mohli aktivně zapojit do podpory rodin v rámci našich odborností. Neméně cenné byly konzultace s paní sociální pracovnicí, kdy jsme mohli zhodnotit a porovnat způsoby sociální práce v dané oblasti v kontextu našich zemí. Překvapilo nás, že v tak velkém zařízení pracuje pouze jedna sociální pracovnice, jejíž agenda je skutečně velmi široká, o to více obdivujeme její energii.

Jmenovitě bychom rádi poděkovali především paní ředitelce Dr. Katarzyně Marczyk a paní Beatě Bialy, která nám věnovala spoustu svého drahocenného času. Dále pak našim průvodcům ke konkrétním rodinám, především Dr. Piotru Krychovi, psycholožce Agnieszce Chmiel-Baranowskiej, sociální pracovnici Dorotě Licau a hospicovému kaplanovi P. Wojciechovi Pieniakovi.

Pracovní cesta do dětského hospice ve Varšavě nejen splnila svůj primární účel, ale předčila naše očekávání. Zkušenosti, poskytnuté materiály, a především nově získané kontakty nám jistě pomohou nejen v přímé výuce předmětů dětské i obecné paliativní péče, ale také v našem profesním růstu i ve sdílení s ostatními kolegyněmi a kolegy, kteří se tematikou zabývají.

Iva Kuzníková, Václav Tomiczek